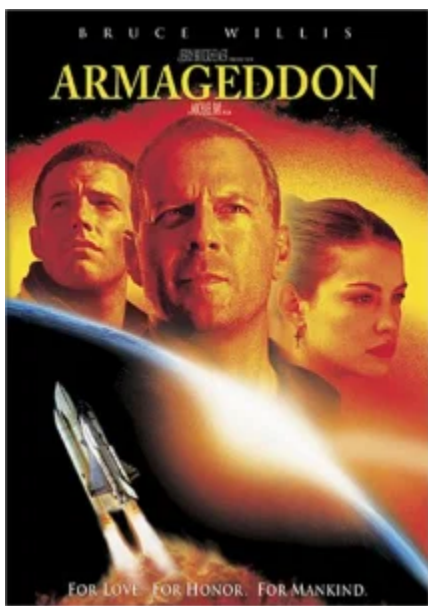

Hvorfor Armageddon suger reveballe, og hvorfor jeg... digger den!

Trykk bildet for trailer

Av og til kommer det filmer som tydelig viser at folka borte i Hollywood enten er blitt stormannsgale eller inntatt noen heftige midler som gir feberfantasier og ville ideer som kun passer for pasienter innlagt på de verste sinnsykehusene. Samtidig hender det også at enkelte av disse filmene er så til de grader latterlige, at framfor å ligge i fosterstilling på gulvet av det tragiske som utspiller seg på skjermen, sitter man heller og storkoser seg med popcornen der man sitter og ler av alle latterlighetene framfor å grine av dem. Armageddon er et produkt av alle disse tilfellene. Sammen! Første tegn på et produkt av stormannsgalskap kombinert med pillerus er handlingen. Bare hør på dette:

En asteroide er på kollisjonskurs med jorda. Denne asteroiden er så svvær at den vil utslette ALT liv. Et annet problem er at til tross for all den teknologien vi har utarbeidet i løpet av våre leveår på jorda, ikke oppdager denne enorme asteroiden før den er 18 dager fra å treffe! Løsningen? Man sender da bare en haug med oljerigarbeidere ut i rommet, til asteroiden, borer et hull på den, putter ned i en atombombe, og sprenger den fra insiden. At disse oljerigarbeiderne ikke har noen som helst form for astronauttrening... bah, details! De skal da bare borre! Dessuten får de da et par dager(!) å trene seg til dette på. Også får de da også med seg et par militære for å ta seg av våpen og flyging, så det skal da ordne seg.

Bra, sant? Og om ikke handlingen er ille nok til å gi grøsninger, her er hva som skjer når de ansetter en regissør med en fetisj for eksplosjoner og ødeleggelse til å visualisere denne handlingen:

Altså, jeg liker Bay. Han har en registil som passer min entusiasme for blockbusters fortreffelig, men her må til og med jeg riste litt på hodet til tider. Det er jo for så vidt forståelig at det å lande på en asteroide ikke går så altfor rolig for seg, men når man får servert den ene akkurat-i-siste-liten-scenen etter den andre, blir det litt i overkant for mye i løpet av 2 timer og 24 min. Action er knall og vel og bra og alt det der, men når samtlige scener inneholder 0 troverdighet, er det bare å la være å sette på pause når du går og henter neste popcornpose. Man går ikke glipp av noe uansett.

Videre kommer klisjeene på løpende bånd, og nå må jeg bare si at her kommer det spoilere. Denne filmen begynner å bli såpass gammel, at dersom du enda ikke har sett den, har du bare deg selv å takke:

- Verden trues av en katastrofe, kun én mann kan redde HELE verden
- det turbulente forholdet mellom far og datter, men som selvfølgelig ordner seg på slutten
- fiender som til slutt blir venner (jeg mener, når Harry (Bruce Willis) i starten skyter etter AJ (Ben Affleck) med hagle, og på slutten sier han ALLTID har sett på AJ som en sønn... Kom an!!!)
- to romferger, en går til dundras, den andre klarer seg. Men når de helt på slutten innser at det ikke er mer de kan gjøre, og at verden kommer til å gå under, ja, da dukker sannelig de overlevende fra den første romferga opp, akkurat i tide til redde verden igjen! Beleilig.
- en bombe som MÅ detoneres innen et visst tidspunkt, hvis ikke går verden under (selv om de har klart å borre), og selvfølgelig klarer de å detonere når det er 0,5 sekunder igjen på timeren

og MANGE fler. Videre er det så mange feil og mangler i denne filmen, at det å lete etter alle tabbene raskt blir en temmelig underholdende drikkelek. En shot for hver feil man finner! Et lite utdrag: Landingsplattformer på en asteroide? Ja, takk, det var kjekt. Gravitasjon!? Hey, enda kjekkere! (vises ekstra godt i scener hvor ting blir kastet mot bakken, og ikke svever sakte, men faller akkurat som om innspillingen skulle foregå i en hangar eller et studio eller noe...), når de begynner å FLY(!) med et månefartøy (sånn med hjul, vet dere, som er beregnet å KJØRE med!), og mye mye mer.

OG HVA I ALL VERDEN SKAL MAN MED ET SCHVÆÆÆRT MASKINGEVÆR PÅ EN ASTEROIDE?????

Det er til å bli sprø av, serru.

Men så er det litt moro også da. For noen lyspunkter ER det. Blandt annet er dialogen nok så fortreffelig **til tider**. Ser du, jeg understreker «til tider». Steve Buscemi er vitsemakeren, og man blir fristet til å humre av denne karen. Og tro det eller ei, men midt oppi alt det tragiske, dukker det opp noen fornøyelige scener også. Scenen hvor de gjennomgår all verdens medisinske tester klarer jeg ikke la være å gapskratte av, og gjør filmen verdt å se bare for dette. Effektene er gode, og actionscenene gjør jo filmen litt spennende også, tross alt. Og musikken, dere. Musikken! Trevor Rabin kjører den temmelig standard, men selv er jeg en sukker for sånn pompøs heltemusikk. Det funker.

Armageddon er kort oppsummert en tragedie uten like. Et sant produkt av Hollywood-hjerner som flørter med ordet «stormannsgal». Den er klisjefylt, den er uoriginal til tusen, men du og du for en popcornunderholdning! Det er kort fortalt så dumt at det blir festlig! Den faller lett under typen «Hjermedød underholdning som funker lett når man eksempelvis er litt dagen derpå, og ikke orker å tenke så mye». Når det er sagt skal jeg neste gang sannelig prøve å bruke denne filmen som en drikkelek! Det MÅ bare bli en klassiker!

Share this:

Bli den første til å like

Relatert

Er film kunst eller ren underholdning? Under "Film-stæsj"
Topp 20 - Jerry Bruckheimer Under "Film-stæsj"
The Spirit (2008) Under "Anmeldelser"

2 kommentarer på "Hvorfor Armageddon suger reveballe, og hvorfor jeg... digger den!"

Captain Charisma
juni 24, 2012
 Armageddon og Bad Boys II er skikkelig popcornunderholdning. The Rock er mesterverket til Bay, men den har en litt bedre historie enn de to førstnevnte. 😊 Disse filmene har tålt tidens tann, er like underholdende når jeg ser de igjen etter en tre-fire år.
Svar

Thomas D.J
juni 24, 2012
 Ja, Michael Bay er popcornunderholdnings Store Hovding! 😊
Svar

Legg igjen en kommentar

Skriv din kommentar her...

Informasjon

Dette innlegget ble postet den februar 2, 2012 av Thomas D.J i Anmeldelser, DVD med stikkord Armageddon, Ben Affleck, Bruce Willis, Hollywood, Jerry Bruckheimer, Komikk, Michael Bay, Tragedie.

Kortlenke

<https://wp.me/pjzB1-kj>

Navigasjon

Forrige innlegg
Neste innlegg

Nylige innlegg

Filmåret 2015
The 87th Annual Academy Awards
Filmåret 2014
Guardians of the Galaxy (2014)
The 86th Annual Academy Awards

Arkiv:

Velg måned

Nyttige filmsider:

